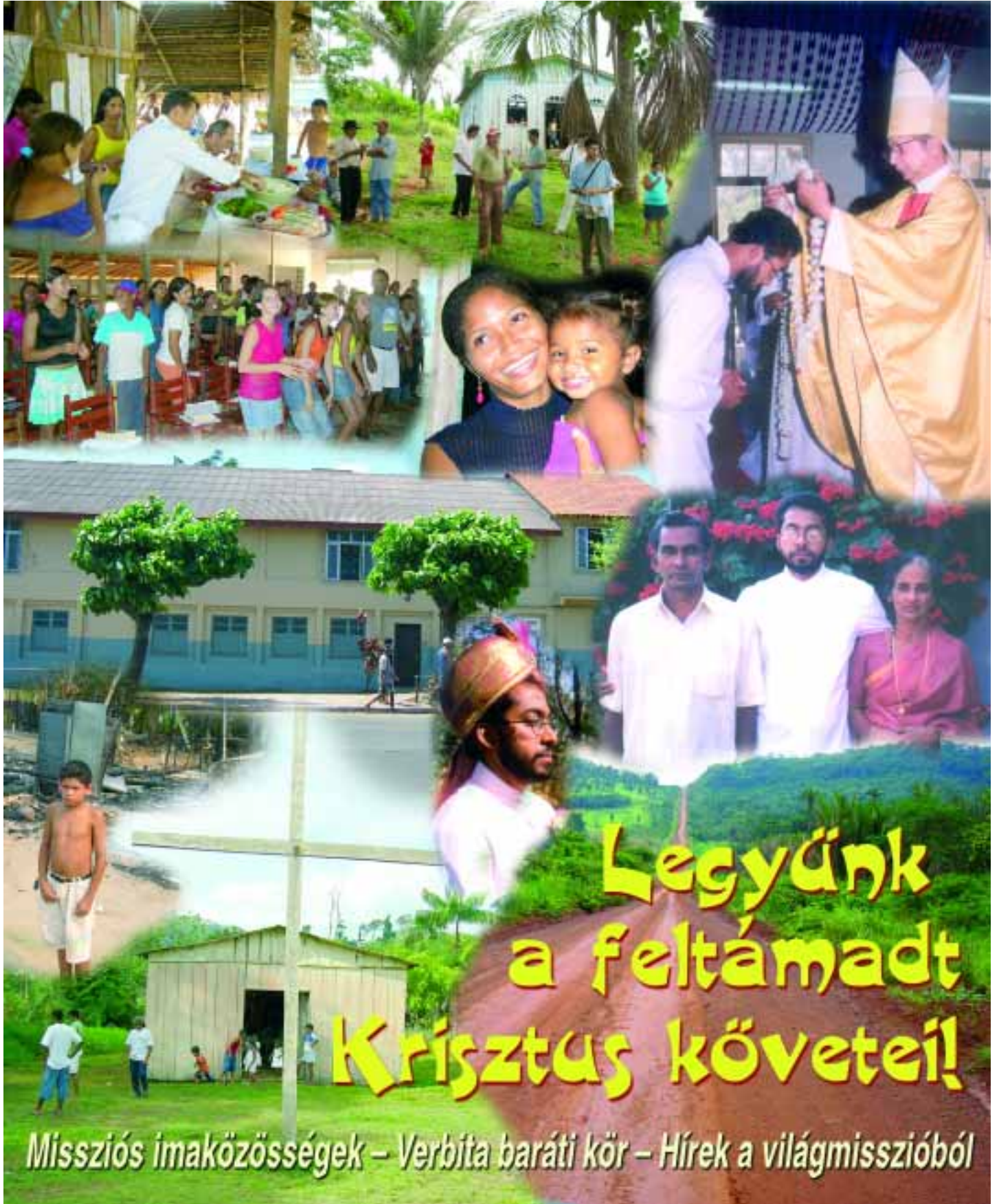

VILÁGPÓSTA

Újfolyam, II. évf., 1. sz.

A verbita missziós szervezetek lapja

2006. tavasz

**Legyünk
a feltámadt
Krisztus követői!**

Missziós imaközösségek – Verbita baráti kör – Hírek a világmisszióból

Katolikusok a világ országaiban

A helyi egyházak nagyságának sorrendjében

Országok	Katolikusok	
	száma	aránya
Brazília	145 446 000	78,95%
Mexikó	123 393 000	86,67%
Fülöp-szigetek	69 630 000	81,03%
Egyesült Államok	64 621 000	22,63%
Olaszország	57 665 000	96,55%
Franciaország	44 499 000	75,54%
Kolumbia	38 406 000	86,29%
Spanyolország	37 165 000	87,79%
Lengyelország	35 010 000	94,34%
Argentína	34 480 000	89,25%
Kongói Dem. Közt.	29 500 000	49,75%
Peru	28 160 000	87,78%
Németország	26 297 000	31,79%
Venezuela	24 815 000	87,82%
Nigéria	17 906 000	14,38%
India	17 005 000	1,55%
Kanada	13 070 000	44,30%
Equador	11 479 000	89,60%
Uganda	11 219 000	42,28%
Chile	11 021 000	71,16%
Tanzánia	10 465 000	26,69%
Guatemala	10 304 000	76,59%
Angola	10 302 000	50,04%
Portugália	9 457 000	90,41%
Bolívia	8 253 000	84,76%
Dominikai Közt.	8 039 000	86,03%
Kenya	8 018 000	24,83%
Belgium	7 775 000	75,54%
Haiti	6 743 000	65,36%
Indonézia	6 439 000	3,15%
Kuba	6 330 000	50,46%
Magyarország	6 056 000	58,22%
Honduras	5 790 000	79,45%
Ausztria	5 755 000	72,10%
Vietnam	5 658 000	6,87%
El Salvador	5 436 000	76,09%
Paraguay	5 239 000	91,56%
Ausztrália	5 239 000	27,81%
Nicaragua	5 212 000	81,63%
Hollandia	5 042 000	31,28%
Nagy-Britannia	4 787 000	8,51%
Ukrajna	4 766 000	7,34%
Madagaszkár	4 701 000	23,42%
Burundi	4 567 000	65,25%
Dél-Korea	4 377 000	8,86%
Mozambik	4 314 000	22,33%
Kamerun	4 287 000	25,06%
Írország	4 161 000	76,11%
Ruanda	4 133 000	47,92%
Szudán	4 019 000	9,13%

Országok	Katolikusok	
	száma	aránya
Szlovákia	3 942 000	73,07%
Horvátország	3 867 000	73,53%
Costa Rica	3 763 000	83,38%
Csehország	3 519 000	34,22%
Zambia	3 425 000	28,22%
Malawi	3 281 000	21,76%
Svájc	3 168 000	46,08%
Dél-afrikai Közt.	3 101 000	6,36%
Kína	2 964 000	0,75%
Elefántcsontpart	2 841 000	15,11%
Puerto Rico	2 799 000	73,21%
Litvánia	2 766 000	80,01%
Ghána	2 675 000	12,43%
Uruguay	2 315 000	72,89%
Antillák	2 233 000	27,10%
Kongó	2 077 000	50,49%
Libanon	1 883 000	52%
Románia	1 875 000	8,64%
Panama	1 799 000	85,38%
Pápua Új-Guinea	1 688 000	33,98%
Benin	1 646 000	23,00%
Szlovénia	1 623 000	81,27%
Burkina Faso	1 545 000	11,73%
Togo	1 483 000	24,85%
Srí Lanka	1 364 000	6,75%
Zimbabwe	1 282 000	8,79%
Pakisztán	1 191 000	0,72%
Fehéroroszország	1 030 000	9,99%
Lesotho	971 000	53,62%
Közép-afrikai Közt.	793 000	22,71%
Oroszország	789 000	0,54%
Malajzia	784 000	3,17%
Kelet-Timor	767 000	93,20%
Csád	720 000	8,80%
Szenegál	673 000	6,50%
Gabon	615 000	46,42%
Mianmar	603 000	1,03%
Réunion	595 000	92,25%
Egyenlítői Guinea	548 000	93,52%
Szerbia és Montenegro	541 000	5,48%
Etiópia	533 000	0,89%
Japán	509 000	0,40%
Bosznia-Hercegovina	464 000	15,57%
Új-Zéland	459 000	11,63%
Zöldfoki-szigetek	432 000	92,90%
Lettország	430 000	18,06%
Irak	414 000	11,83%
Luxemburg	388 000	86,61%
Namíbia	375 000	16,78%

Országok	Katolikusok	
	száma	aránya
Málta	368 000	95,34%
Szíria	349 000	2,00%
Mauritius	310 000	26,32%
Tajvan	303 000	1,37%
Egyiptom	299 000	0,40%
Thaiföld	292 000	0,46%
Banglades	283 000	0,24%
Albánia	235 000	9,55%
Mali	227 000	1,51%
Sierra Leone	186 000	3,12%
Kazahsztán	182 000	1,15%
Guinea	171 000	2,57%
Libéria	165 000	5,79%
Szingapúr	162 000	3,87%
Kuvait	158 000	5,96%
Örményország	150 000	5%
Éritrea	148 000	2,98%
Svédország	144 000	1,60%
Görögország	123 000	1,04%
Sao Tomé és Príncipe	121 000	87,68%
Bissau-Guinea	120 000	9,23%
Salamon-szigetek	91 000	20,82%
Botswana	83 000	4,78%
Palesztina	83 000	
Líbia	75 000	1,26%
Bulgária	74 000	0,93%
Izrael	74 000	
Seychelles-szigetek	70 000	85,37%
Szváziföld	55 000	5,56%
Norvégia	55 000	1,21%
Laosz	39 000	0,60%
Gambia	35 000	2,08%
Dánia	35 000	0,64%
Jordánia	68 000	1%
Monaco	29 000	90,63%
Törökország	28 000	0,05%
Liechtenstein	25 000	75,76%
Irán	24 000	0,02%
Marokkó	23 000	0,07%
Gibraltár	21 000	75,00%
Brunei	21 000	6,05%
Kambodzsa	21 000	0,17%
Moldova	20 000	0,47%
Tunézia	20 000	0,21%
Niger	16 000	0,13%
Macedónia	14 000	0,60%
Ciprus	10 000	1,28%
Finnország	8 000	0,15%
Dzsibuti	7 000	1,26%
Nepál	7 000	0,03%
Saint Pierre és Miquelon	6 000	100,00%
Izland	5 000	1,72%
Észtország	5 000	0,36%
Jemen	4 000	2,72%
Comore-szigetek	4 000	0,44%
Mauritánia	4 000	0,15%
Algéria	3 000	0,01%

VILÁGPÓSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele
 E-mail: verbita@hotmail.com (Budapest) • missiok@axelero.hu (Kőszeg)
 Honlap: verbita.communio.hu
 Ingyenes, katolikus kiadvány,
 fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
 Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felélős kiadó: P. dr. Német László SVD tartományfőnök
 Főszerkesztő: Szerdahelyi Csongor
 Tördelés: Bukovszki Antal • Korrektor: Kállay Sarolta
 Rendi konzulens: Lányi Béla SVD, a Missziós Titkárság vezetője
 A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.

A szerzők gondolatai nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.
 Nem kért kéziratot, fényképet nem küldünk vissza.
 Nyomás: Projekt Nyomda, Kőszeg • Felelős vezető: Varga Norbert
 ISSN 1814-6163
 Kapcsolatfelvétel a verbita missziósokkal a Missziós Titkárságon, amely két helyen is elérhető az országban:
 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5. (Lányi Béla SVD testvér)
 9730 Kőszeg, Park u. 1. (P. Halász Lajos SVD)
 Telefon Budapesten: +36-1-424-5668 vagy +36-30-418-9196
 Telefon Kőszegen: +36-94-562-205
 Adományok, miseszövetség befizetése:
 11600006-00000000-12713314 • Kérésre küldünk csekket, adóigazolást!

A magyar verbiták célkitűzései

2006. január hónap utolsó két napján tartotta az Isteni Ige Társasága magyar tartománya az újjászervezés és újrakezdés (1990) utáni hatodik tartományi káptalanját. Ez a gyűlés mindig nagy esemény egy szerzetesrend életében. A káptalan a legfőbb vezetési formája a közösségi életnek. Itt szoktunk dönteni a fontosabb célkitűzésekről, programokról, feladatokról. Mi, verbiták, háromévenként szoktunk ilyen találkozót tartani.

Az idei káptalan egyik fontos témája volt a magyar tartomány missziós nyilatkozatának a megfogalmazása. A missziós nyilatkozat röviden, de átfogóan bemutatja tartományunk identitását, a verbiták magyarországi működésének főbb területeit. De minnek tovább szaporítani a szót, íme a teljes szöveg:

I. Mi, az Isteni Ige Társasága misszionáriusai, társaságunk lelkiségéből merítve hirdetjük Isten Országát tartományunk területén.

II. Ezt a küldetést a prófétai párbeszéd elveitől vezérelve különböző formában valósítjuk meg.

E párbeszédben fő partnereink a hitkeresők. A feljűk való közeledésünk módja a világi lelkiségi mozgalmak, főleg a cursillós lelkinapok, lelkigyakorlatok és missziós hétvégék segítségével történik.

Párbeszédre törekszünk a hátrányos helyzetűekkel és szegényekkel, etnikai csoportokkal és más vallások képviselőivel.

Részt veszünk a helyi és külföldi SVD-jelöltek szerzetesi és missziós életre való kiképzésében, valamint a helyi világi és szerzetes vezetők képzésében, Magyarország felsőoktatási központjaiban.

Nemzetközi és multikulturális közösségeink által elevenen tartjuk a helyi egyházban az egyetemes „ad gentes” küldetés-tudatot. A világegyház vallási, kulturális gazdagságát visszük a helyi egyházba. Erre a célra külön figyelmet szentelünk a médiában való jelenlétünknek.

III. Munkaterv. Különösen fontosnak tartjuk a bibliai apostolkodást. Feladatunknak tartjuk a Biblia egyéni és közösségi tanulmányozását és továbbadását.

Részt veszünk a hagyományos plébániai pasztorációban különböző egyházmegyékben.

Továbbfejlesztjük a médiumokban (elektronikus és írott sajtóban) való részvételünket.

Kedves Olvasóink! Adja a Jóisten, hogy ezt a fontos feladatot mi, verbiták, jötevőink, munkatársaink és támogatóink segítségével jól megvalósíthassuk!

Soraim végén kívánok mindnyájunknak kegyelemmel teljes húsvéti ünnepeket!

Német László SVD, tartományfőnök

Olvasói levelek

A Verbita Baráti Kör lapját felváltó *Világposta* sok tekintetben felülmúlja közvetlen elődjét. A képek kiváló minőségűek lettek. Örömdetesen megnövekedett a hazai verbita életről szóló cikkek száma. Ennek sajnos az volt az ára, hogy a távoli missziókról szóló cikkek egy-két kivételtől eltekintve hír méretűre zsugorodtak. Mindig érdeklődéssel olvasom, hogyan élnek keresztény testvéreink a világ távoli részein. Jó ötlet volt a gyermekeknek szóló oldal a rajzokkal és a rejtvényel.

Ha azt kérdeznék, mi hiányzik a lapból, azt válaszolnám: a viccek. Szerintem sokan kíváncsiak lennének, hogy milyen a humorérzéke a más kultúrában élő embereknek.

Czettele Győző

Nyáron került először kezembe a *Világposta*. Sajnos nem olvastam az első számot, de a második számtól követhetem az újság fejlődését. Ami először megfogott, az a sok kép volt: jó látni azokat az embereket, akikről olvasunk a cikkekben,

Új jelölt a verbitáknál

Alapítónk, *Szent Arnold Janssen* menyeyei születésnapját január 15-én közösen ünnepeltük a budatétényi imaközösségi tagokkal. Ünnepeket még fényesebbé tette, hogy *Bujdosó Boldizsár* lajosmizsei testvérünk ekkor nyert fölvetelt a verbita jelöltek sorába. Ezúton szeretnénk neki gratulálni, és további kegyelmekben gazdag, sikeres előmenetelt kívánni. Imádkozzunk mindnyájan Boldizsár testvérünkért és hivatásáért!

legyen az ismeretlen vagy éppen ismert számunkra: szerzetesestestvérek, papok, szerzetesnövendékek és mindazok, akik részt vettek az általuk szervezett programokon, rendezvényeken. Azoknak is örömteli lehet, akik valami miatt nem tudnak jelen lenni, így nyomon követhetik az eseményeket. Ezzel kapcsolatban azt is el kell mondanom, hogy érdekesek a nemcsak Magyarországról, hanem a világ szinte minden részéről kapott misszi-

ós hírek. Különösen helyesnek találom a szerzetes atyákkal és nővérekkel készített riportokat, beszámolókat. Minden egyes ilyen jellegű írás igazi tanúságtétel: megerősít hitünkben és cselekedeteinkben. Mint leendő pedagógus, kiemelkedőnek tartom a gyermekrovatot. Fontos, hogy a gyermekeket is megszólítsuk. Aranyosnak tartom az ő buzgóságukat és lelkese-désüket is kifejező rajzok közlését.

Tóth Annamária

Film Sebestyén atyáról

A Duna Televízió a közelmúltban filmet forgatott *Sebestyén* atyáról, a hazánkban működő indiai verbitáról. A tévések felvettek egy

hagyományos indiai szentmisét is, a budatétényi hívek részvételével. A forgatáson köztünk volt *Bálint Cecília* budajenői testvé-

rünk is, aki missziós önkéntesként egy évet töltött Indiában. A portréfilm igazi tanúságtétel a missziós hivatásról, egy indiai ember lelki mélységéről és nyitottságáról.

A Missziós Madonna újabb otthonokban

A *Világposta* korábbi számaiban hírül adtuk, hogy tavaly tavasszal országjárásra indult Missziós Madonna-szobor mely településeken időzött missziós imacsoporthagok otthonában. A szép indonéz Szűzanya-ábrázolás december 24. és március 1. között a bukkszenterzsébeti missziós imacsoporthagjainál vendégeskedett (időrendi sorrendben):

Zay Sándorné, Zay Béláné, Utassy Jánosné, Suszták Sándorné, Ködmön Bálintné, Balázs Károlyné, Sike Jánosné, Dudás Béláné, Ködmön Bertalanné, Zay Aladárné, Zay Bertalanné, Szilák Károlyné, Zay Ferencné, Molnár Lászlóné, Utassy Bertalanné, Ködmön Gáborné, Ködmön Bertalanné, Kovács Lászlóné, Zay Ferencné, Ferencz Ferencné, Nagy Imréné, Barkócsi Bertalanné, Hegedűs Gáborné,

Molnár Lászlóné, Szilák Ignácné, Orosz Sándorné, Bozó Kálmánné, Szilák Józsefné, Utassy Jánosné, Utassy Károlyné, Utassy Sándorné, Utassy Lászlóné, Ortó Sándorné, Csendes Gáborné, Király Ignácné, Király Barnabásné, Utassy Béláné, Turza Norbertné, Ortó Andrásné, Bozó Bertalanné, Nagy Zoltánné, Ortó Ferencné, Ködmön Bertalanné, Bozó Mária, Bozó Agostonné, Zagyva Béláné, Utassy Bálintné, Utassy Lászlóné, Jánosik Sándorné, Utassy Ferencné, Ortó Józsefné, Kovács Miklósné, Kovács Józsefné, Vincze Jánosné, Szekeres Pálné, Utassy Péterné, Bozó Attiláné, Bozó Barnabásné, Orosz Bálintné, Hegedűs Istvánné, Nagy Károlyné. Összesen hatvanegy családnál járt bukkszenterzsébeten a Missziós Madonna.

A következő állomás Eger.

Egymilliárd ember: egy vízió

India elnöke, A. P. J. Abdul Kalam (képünkön) az ország nemzeti ünnepe (köztársaság napja) alkalmából január 26-án üzenetet intézett az indiai nemzethez. Az üzenete két fontos feladatról szólt. Az első a nemzeti küldetés, a másik az indiai kereseti és munkalehetőségek fejlesztése és az eddig elért eredmények megőrzése. Indiában 540 millió fiatal él, akik az ország jövőjét jelentik. „Az életünk minden területén vágyakozunk és törekednünk kell az igazságra – mondta az elnök –, a családkban, a politikában és a társadalmi életben egyaránt. Az igazság kell hogy áthassa gondolatainkat, tetteinket és szavainkat!”

Az elnök a Bibliából is idézett, elmondta az elveszett bárányról szóló példabeszédet, és hozzáfűzte: „Ahogy a pásztornak az elveszett juh volt a legfontosabb, úgy nekünk is a bajba jutott ember a legfontosabb. Az elnyomottakra és a szegényekre kell fordítani a figyelmünket. Mint például arra a szegény szomszédra, akinek a házában nincs áram, akinek a gyermeke gyertyaláng mellett tanul.”

Vagyis a felebaráti szeretetről beszélt az elnök. Az üzenetét ezekkel a szavakkal fejezte be: „Fiam, ha meg tudod menteni, vagy szebbé tudod tenni valakinek az életét, sikeres életet éltél. Isten áldása legyen rajtad!”

P. Madassery Sebastian SVD

••• SOKSZÍNŰ VILÁGEGYHÁZ ••• SOKSZÍNŰ VILÁGEGYHÁZ ••• SOKSZÍNŰ VILÁGEGYHÁZ •••

Vatikan – A pápa üdvözlöi a reformátusokkal való párbeszédet

XVI. Benedek pápa üdvözlölte a Református Egyházak Világszövetségével (WARC) folytatott párbeszédet. Úgy véli, a párbeszéd segít abban, hogy felülkerekedjünk a keresztények közötti tragikus viszályon, mely a XVI. századi reformáció idején kezdődött. A pápa arról is beszélt, hogy szükséges az „emlékezet megtisztítása”, megemlítve, hogy elődje, II. János Pál hatalmas lendületet adott ennek a törekvésnek. „Nagy örömmel látom, hogy a világszövetség több református tagegyháza is hasonlóan gondolkodik” – tette hozzá XVI. Benedek. (ENI)

Portugália – Kondor Lajos atya kitüntetése

A portugál Köztársasági Lovagrend parancsnoki fokozatát adományozta Jorge Sampaio köztársasági elnök Kondor Lajos verbita atyának. A magyar szerzetes öt évtizedes portugáliai munkájáért kapta a kitüntetést, amelyet január 18-án vett át Lisszabonban. Kondor Lajos 1928-ban született Csikvándon (Pápa közelében), 1954 óta él Portugáliában. 1961-ben nevezték ki a pásztorgyermek szentávatási pere viceposztulátorának. II. János Pál pápa 2000. május 13-án, a jelenései emléknapi Fatimában boldoggá

avatta Jácintát és Ferencet. Kondor atya jelenleg is Fatimában él, és a két pásztor szentté avatásán munkálkodik. (Képünkön az atya és Lúcia nővér.)

Nairobi – Kenya egyháza segílyt gyűjt

Kenya egyháza igyekezik segítséget nyújtani a kelet-afrikai ország több millió éhezőjének. Az ország államfője az élelmiszerhiányt nemzeti tragédiának nyilvánította. A városok egyházi vezetői pedig arra kérik híveiket, hogy adjanak le élelmiszert az egyházi központokban, illetve más kijelölt helyeken, ahonnan az továbbszállítható az éhező népességnek. Arra buzdítják Kenya nyugati részének

farmereit, akik az ország többi területén tapasztalható ínség ellenére bőséges termést arattak, hogy adományozzanak élelmiszert segélyezési célokra. A kenyai börtönökben fogva tartottak ezrei úgy kapcsolódtak be a nagy erőfeszítésbe, hogy önként lemondtak élelmiszeradagjuk egy részéről. (ENI)

Tokio – A japánok megemlékeznek egy keresztény hithirdető születésének ötszázadik évfordulójáról

Japán katolikusai arra készülnek, hogy méltón ünnepelhesék Xavéri Szent Ferenc születésének 500. évfordulóját, aki 1549-ben Japánba hozta a kereszténységet. A nagaszaki főegyházmegye egy éves ünnepségsorozatot indított tavaly decemberben a nagy szent ünnepén, aki 1506. április 7-én született. Kagoshimában, ahol Szent Ferenc 1549. augusztus 15-én partra szállt, a székesegyház koncerteket rendez az évforduló tiszteletére. Amikor Xavéri Szent Ferenc 1551-ben elhagyta Japánt, már 700 japán ember tért át a kereszténységre. (ENI)

Thaiföld – Ázsiai Missziós Kongresszus

Teljes lendülettel folynak az előkészületek a 2006. október 19–22-én, Chiang Mai thaiföldi városban megrendezendő Ázsiai Missziós Kongresszusra. A kongresszus támogatására a *Comboni World Mission Magazine* különkiadásban jelenik majd meg, ázsiai egyházi statisztikai adatokkal és riportokkal kiegészítve. Ez a sajtótermék lesz a kongresszus folyamán zajló vitafórumok alapdokumentuma is.

A VERBITA BARÁTI KÖRBE

továbbra is lehet jelentkezni. Ez imaszövetség Isten országáért – már több mint nyolcszáz magyarországi taggal. Nincs felvételi díj. Ha valaki megadja nevét, születési idejét és helyét, valamint postacímét Halász Lajos SVD atyának (9731 Kőszeg, Park u. 1., pf. 74), akkor ő megküldi a felvételi igazolást az ajánlott, missziókért végzendő rövid napi imádságokkal együtt. Ugyancsak küldi neki Lajos atya a *Világposta* hírlevelet. Minden hónap 15-én szentmisét ajánlunk fel a tagokért, szándékaikért.

A MISESZÖVETSÉG tagjaiért, azok különös szándékaira mindennap hét szentmisét mutatnak be a verbita atyák a világ különböző kontinensein, természetesen a tagokért együtt. A tagok világméretű közösségbe tartoznak, melyet a szentmise fűz össze. A tagok a miseszövetségi szentmisék kegyelmeiben haláluk után is részesülnek, amikor már senki sem gondol rájuk. Élő szeretteinket tudtukon kívül is beírathatjuk. A miseszövetségbe való felvétellel támogatjuk a missziót.

Miseszövetségi díj: 7000 Ft

Tájékoztatót nyújt: P. Halász Lajos SVD, Missziós Titkárság, Szent Imre Misszióház, 9731 Kőszeg, pf. 74. Telefon: 06-94-562-205, e-mail: missziok@vivamail.hu (Kőszeg) vagy verbita@hotmail.com (Budapest) Számlaszám: 11600006-00000000-12713314

Ahol él az egyház, ott minden megmozdul

Mozgásba lendült az egykor kasztokba merevedett India – és a keresztények állnak az első vonalban! Így van ez a poonai egyházmegyében is.

Ami minket, európaiakat igazán elsomorít, az a kórház lapos betonépülete. A levegő szinte áll a folyósokon. A piszok miatt lehetetlen megállapítani a falak és a padló eredeti színét. Lehet, hogy valamikor kék volt, de az is, hogy sötétszürke. Most minden szín keveredik rajta.

Önkormányzati kórház Poona (mai nevén Pune) határában a hegyvidéken, délkeletre Mumbaitól, amit egykor Bom-

baynek neveztek. Van itt egy hatágyaszoba, melyet a katolikus János Pál Pápai Fejlesztési Alapítvány tart fenn a város AIDS-betegei számára. „Az állam örül, ha az egyház törődik a HIV-pozitívekkel” – mondja *George Swamy*, a létesítmény vezetője. A hat itt fekvő beteg többsége kamionvezető. Sötétkék, tiszta hálóruhát viselnek, az ápolókon és orvosokon szájkendőket látunk. Felkészültek a messzi Németországból érkező látogatásra, mégis nyomasztó a léghő. Áthaladunk ezen a kórtermen, és benyitunk más betegszobákba is. Egykedvű tekintettel ülnek a betegek rozsdás üléskalkalmosságaiukon. Ágynemű nincs, a matracok nagyon piszkosak.

Miért is kezdte el a katolikus *George Swamy* a betegekkel való törődést, meghozza a városok nyomornegyedeiben? Talán *Teréz* anya hatására!

Bármily hatékony egy segélyszervezet, bármily erős egy nemzetközi összefogás, természetesen nem tudja megszabadítani az indiai népet a szegénységtől, a nyomortól. Erre maga az indiai kormány sem képes...

A Nyugat azzal nyugtatja magát, hogy India gazdasági csodát él át. A hatalmas, tizenkétmillió lakosú Mumbaitól

vagy a hárommilliónyi Punét azonban elkerüli a fellendülés. Ezt érezte *George Swamy*, amikor megismerte az itteni nyomornegyedeket. Pune szegények lakta részein, a pályaudvar környékén betonfalakkal látja el a nyomorúságos viskókat, kórházba viszi az AIDS-betegeket. Azt a kevéske pénzt, amibe apostolkodása kerül, a város katolikus püspöke bocsátja rendelkezésére.

Valerian D' Souza püspök (képünkön fent) huszonhét éve áll a poonai egyházmegye élén. A hajdani portugál gyarmatról, Goából származik. Amikor két évvel ezelőtt püspöki jubileumát

ban. Bár ez az oázis csak kis csepp az óceánban, mégis tanúságot tesz az emberi méltóságról. Ezt a gondolkodásmódot nem a *karma*, a hinduk körében általános eleve elrendeltség hite hatja át. Három és fél ezer éve uralkodik ez a gondolkodás az indiai szubkontinensen, bár az állam hivatalosan megszüntette a kasztrendszert. Még mindig eszerint gondolkodik, él a társadalom jelentős része. Aki bizonyos kasztba, vagy embercsoportba született, annak az ősi előírások szerint kell élnie. Így volt ez századokon át. De lassanként véget ér ez a magatartás.

Az egyház Indiában a képzésre és a nevelésre helyezi a hangsúlyt. A több mint egymilliárd indiai között 16 millió a katolikus, 8 millió a protestáns. A lakosság 80 százaléka hindu vallású. A katolikusok közül 10,6 millióan *páriák*,

A poonai szeminárium előtt, középen *Sebastian atya*

az érinthetetlenek egykori kasztjába, vagyis a legalsó néprétegbe tartoznak. Még az egyházban sem idegen a kaszt szerinti gondolkodás.

Az ország déli részén, ahol a katolikusok a népesség többségét alkotják, még az egyházban is hosszú ideig két „osztály” volt – egyikben a kasztokhoz tartozók vannak, a másikban azok, akik már felszabadultak ettől a gondolkodástól. *D' Souza* püspök erről már hallani sem akar. Melyik kasztból származnak az ősei? Erről kitartóan hallgat. „Katolikus indiai vagyok...” – vallja.

Az egyház a klasszikus közép- és főiskolai oktatási tevékenység mellett a nyomornegyedekben élő gyermekekre is nagy figyelmet fordít, akiknek dolgozniuk kell, hogy fenn tudják tartani magukat. A poonai egyházmegye kidolgozott számukra egy sajátos tantervet. Nincs iskolai napirend vagy bizonyítvány, egyszerűen csak tanítják a gyerekeket olyan alapvető dolgokra, mint számolás, írás-olvasás. *A szegények támogatása – nem program, hanem valóság.* Az indiai egyházban általánosan jellemző a szegények iránti elkötelezettség, már csak azért is, mert maga az egyház is szegény. A szegények képzését egyik legfontosabb tevékenységének tekinti, és szolgálatait a többi vallás híveinek is felajánlja. Oktatási, egészségügyi és karitatív intézményei az ország élvonalába tartoznak, és jelentős mértékben hozzájárulnak az egyház társadalmi elismertségének javulásához.

(*Guido Horst* cikkéből, *Tagespost*, 2005. november 19.)

Fordította: **P. Becherer András SVD**

„Ahol a kincsed, ott a szíved is”

Szabó Imre atyáról már az első levélváltásunkkor a címben foglalt szentírási idézet jutott eszembe. Ő volt az első verbita misszionárius, akivel találkoztam. Neki köszönhetem, hogy most én is a verbita missziósok közé tartozom. Köszönöm, hogy ébren tartotta bennem az akkor még „egzotikus illúzióknak” nevezhető kíváncsiságot.

Imre atya a Vas megyei Káldon született 1930. szeptember 13-án. Bélának keresztyéne, de abban az évben a faluban minden fiúgyermeknek Szent Imre tiszteletére (halálának millenniuma alkalmából) másodikként az ő nevét adták. Így vált ismertté az Isteni Ige Társaságában.

Fiatal rendtagként a II. világháború éveiben rendtársaihoz hasonlóan nap mint nap meg kellett küzdenie hivatásáért. A szerzetesrendek betöltése után, az ötvenes években kényszermunkán volt bányákban, laktanyákban. De kitartásának meglett a gyümölcse: a missziós álom valóra vált. Első állomása a mödlingi (Ausztria) Sankt Gabriel Misszióház volt, ahová hasonló vágytól fűtött társaival 1956-ban sikerült kijut-

nia. 1959-ben, az örökfogadalommal együtt megkapta első missziós kinevezését Pápua Új-Guineába, ahová szentelése után, 1960-ban a Szezei-csatornát és az Indiai-óceánt átszelve több mint egy hónapos hajóút után érkezett.

Ez nem azt jelentette, hogy kezdetét vette a rég megálmodott, felhőtlen missziós munka. Többször elmesélte, hogy amikor megérkezett, néhány férfi segítségével ugyanolyan fakunyhót épített magának, mint amilyenben a pápuák laktak. Négy évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy az első személy megkérdezze tőle: „Valójában minek is jöttél ide?” A nagy türelemnek és a hosszú hallgatásnak megszületett az első gyümölcse: megnyílt a kapu azon út felé, melyen több mint harminc éven át haladt a távoli misszióban.

Természetesen elsődleges és legfontosabb feladatának az Ige hirdetését tekintette, és ennek szolgálatába állított minden mást, így a kórházak, iskolák, templomok, közösségi házak alapítását és vezetését. Mindig arra tanított bennünket, hogy az a jó misszionárius, aki feleslegesé tudja tenni magát. Katekétákat, tanítókat, ápolókat képzett ki, akik az intézmények irányítását fokozatosan átvették.

A napokban mesélte, hogy a helybéli kereskedelmet is elindította missziós állomásán. Ugyanúgy, mint más rendtestvérek, ő is sokféle használati cikket szerzett be és adott tovább bennszülöttjeinek, hogy korszerűbb eszközökkel könnyebb legyen a mindennapi munkájuk.

Visszaemlékezéseit hallgatva többször eszembe jutott a szállóigévé vált szentírási idézet: „Ahol a kincsed, ott a szíved is.” Mindezt lehetetlen véghez vinni, ha valaki nem életcéljának, élete értelmének tekinti mindezt, hanem csak egy munkának. Mint sok más misszionárius, Imre atya is a pápuák javát tartotta szem előtt. A modernnek mondott technikai vívmányokból azokat vitte missziós állomására, melyek építették és erősítették, nem pedig károsították a helyi kultúrát. Háttérbe helyezni saját kultúránkat, és mások érdekeit, kultúráját tartani szem előtt, isteni kegyelem nélkül lehetetlen.

Imre atya – bár nagyon jól érezte magát szeretett pápuái között – a rendszerváltozás után mégis visszatért szülőföldjére, hogy segítse a magyar verbita tartomány újjáépítését.

Zabos Róbert SVD

Érdekességek a keresztyén missziókból

Tavaszi találkozások

Március 23., csütörtök, 17.00 órákor a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban (1114 Budapest, Villányi út 27.)
„Megszerettem Afrikát!” – *Veisz Erzsébet* FMM, missziós nővér Afrika szívében töltötte élete legszebb éveit.

Április 6., csütörtök, 17.00 órákor a Sapientia Szerzetesi Hit tudományi Főiskolán (1052 Budapest, Piarista köz 1.)
„Hazám, az indiai szubkontinens” – *Lourdu Raju Charvakula* SVD, Indiából érkezett verbita szerzetes beszél hazájáról, a világ egyik legnagyobb és legszebb országáról.

Április 27., csütörtök, 17.00 órákor a Congregatio Jesu Ward Mária Gimnáziumában (1056 Budapest, Váci u. 47., bejárat a Molnár utca felől!)
„Magyarok Afrikában: felfedezők, hithirdetők, utazók...” – *Krizsán László* történész, Afrika magyar vonatkozásainak egyik legkiválóbb ismerője.

Május 4., csütörtök, 17.00 órákor a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban (1114 Budapest, Villányi út 27.)
„Flores szigetén születtem, Chicagóban tanultam, Magyarországon szeretnék dolgozni!” – *P. Magung Ferenc* SVD, indonéz verbita atya beszél életútjáról.

Május 18., csütörtök, 17.00 órákor a pesti ferences templom hittantermében (1053 Budapest, Ferenciek tere 9.)
„Az égő New York-i torony felett repült...” – *P. Csorba Domonkos* OFM magyar lelkészként dolgozott az Egyesült Államokban. Szolgálatá során sok érdekes és megdöbbentő élményben volt része. Most a pesti ferences templom gyóntatója.

Június 8., csütörtök, 17.00 órákor a Sapientia Szerzetesi Hit tudományi Főiskolán (1052 Budapest, Piarista köz 1.)
„Beszéljünk hitünkéről – akár a televízióban is!” – *Barlay Tamás*, a Duna Televízió vallási szerkesztőségének vezetője mutatja be munkáját és az azzal járó kihívásokat.

E félévben tehát nem mindig pontosan kéthetente találkozunk. A helyszínek is változnak.

Az eddigi gyakorlathoz hasonlóan találkozásaink időpontjai előzetesen mindig megjelennek az *Új Emberben* is.
Belépődíj nincs! Szeretettel várunk mindenkit!

Xavéri Szent Ferenc-jubileum

Az összes missziók mennyei patrónusát tiszteljük *Xavéri Szent Ferencben*, a nagy jezsuita hitvallóban, aki ötszáz éve, 1506. április 7-én született. Ebből az alkalomból a jezsuiták pesti Jézus Szíve-templomában (Bp. VIII., Mária u. 25.) *Veres András* püspök, az MKPK titkára ünnepi szentmisét mond **április 7-én, pénteken 18.00 órákor**. A szentmisét követően, 19.00 órákor *Madassery Sebestyén* indiai származású verbita atya tart előadást *Xavéri Szent Ferenc nyomai az indiai kereszténységben* címmel.

Szintén a Jézus Szíve-templomban, **április 8-án és 9-én** a húsvéti lelki előkészület jegyében további jezsuita szentekről (*Faber Péter, Loyolai Ignác*) mond lelkigyakorlatos szentbeszédet *Sajgó Szabolcs* SJ a 18.00 órai szentmisék keretében.

Misszió és néprajztudomány

„Az emberi, állati és növényi világ közötti szerves összetartozás tudata az élet vallásos felfogásából származik, mely szerint minden azonos gyökerű.” (P. dr. Henryk Zimon)

Az egyház nem tudományos csúcsteljesítményeket vár el a verbitáktól, hanem inkább bátorságot és közvetlenséget, melynek segítségével új embereknek is át lehet adni a krisztusi hitet. De ez alól is van néhány kivétel: ilyen például a néprajztudomány, különösen távoli népek kutatásánál. Itt csak az tud nagyot alkotni, akit kiváló szellemi képességei mellett jó adag merészség és vállalkozókészség is hajt, különben el sem jut oda – az őserdők mélyére vagy ismeretlen szigetek belsejébe. Nem hiányozhat a közvetlenség sem, ha a bennszülöttek nyelve, kultúrája és egyéb, kívülről sokáig rejtett titkai iránt érdeklődik a tudomány. A missziós társaság története ezért tele van néprajzosokkal, akik a távoli népek kultúráját elhózták a műveltebb országokba, illetve rendszerezték azt. Ma élő verbita néprajztudósaink közül *Henryk Zimon* lengyel származású atya az egyik leghíresebb.

„Szívesen látogatok Magyarországra – mondja a hatvanhat éves tudós –, hiszen látom a kibontakozó érdeklődést Afrika néprajza iránt. Különösen szívesen megyek Szegedre. Egy tehetséges tanítványom, *Burbela Gergely* verbita atya pedig Budapesten dolgozik. Őt is meg szoktam látogatni!”

Henryk atya egyszerű, szerény megjelenése nem is sejteti a híres tudóst, az egzotikus tájak kedvelőjét. Amikor azonban megszólal, látszik, hogy egész szívét munkája és a hozzá kapcsolódó misszió tölti be. Életútjáról kérdezem.

„Sziléziában születtem 1940-ben. Kezdetben nem gondoltam arra, hogy pap legyek, de érettségi előtt valahogy megkaptam ez a hivatás. A missziós szeminárium felkeltette érdeklődésemet a kultúrák sokfélesége iránt. Lengyelországban volt annyi szabadság, hogy működhett a rendünk, működhett a rendi papnevelés – de mégis el voltunk zárva a világtól, míg 1964-ben az akkori verbita vicegenerális, a missziós társaság második embere Lengyelországba nem látogatott, és megállapodott a kommunista hatóságokkal, hogy lengyelek is mehessenek misszióba. Pappá szentelésemm (1965) után én is ebbe a szerencsés csoportba tartozhattam. Engem nem közvetlenül a harmadik világba küldtek, hanem Svájcba, *Hugo Huber* verbita atyához, aki a

rend néprajzos hagyományainak egyik legjobb folytatója volt. Talán azért döntöttek így az előljáróim, mert előzőleg egy tanulmányi vitanapon nagy sikerű referátumot tartottam *Wilhelm Schmidtről*, az egyik legelső verbita néprajztudósról. Huber atya az ő tanítványa volt... Az Anthropol Intézetbe kerültem, mely a rend néprajzi tevékenységét koordinálta. Sok híres verbita néprajztudóssal találkoztam. Sohasem felejttem el P. *Paul Schebestát*, aki akkor már nagyon idős volt. »Fiam, én már a hetedik, a legfontosabb expedícióra készülök, mégpedig az *Úristenhez*« – mondta.”

Miután Fribourgból 1965–1973 között néprajzi és vallástudományi tanulmányokat folytatott, Henryk atya a tettek mezejére lépett. Afrikai expedíciók következtek. 1968-ban Tanzániában Bukerebe szigetén tanulmányozta az ottani

törzseket. Külföldi tanulmányai után visszatért hazájába, és a Lublini Katolikus Egyetem munkatársa lett. 1983-ban Wilhelm Schmidt néprajzi elméletéből habilitált. 1984-ben kutatóútra indult a nyugat-afrikai Ghánába, az ország északi, eldugott részén lévő *konkomba* törzshöz. Azóta is ez a vidék áll érdeklődése középpontjában. Visszatérve hazájába igyekezett feldolgozni az afrikai bennszülöttek között gyűjtött hatalmas anyagot. „A néprajztudós munkájának ugyanis csak egy része az adatgyűjtés – mondja Henryk atya –, hiszen otthon az egészet rendszerezni kell, és megállapítani az összefüggéseket. Miután láttam, hogy milyen irányban kell folytatni a kutatást, ismét elmentem kedvenceimhez. Ekkor, 1990 szeptemberétől egy egész évre beálltam a konkombák közé, átvettem az ő életritmusukat. Hazatérve észrevettem, hogy Lengyelországban mennyire új és szokatlan az az ismeretlen anyag, melyre szert tettem. Egyáltalán az a szemlélet, amely ezekben az egyszerű afrikai népekben is kultúrát keres, meglepő volt rendszerváltozással küszködő hazámban. Szívesen vállaltam e sa-

játos missziót, a népek közötti megértés terjesztését.”

Az egyre nyitottabbá váló lengyel társadalomnak szüksége is volt erre a hozzáállásra. Henryk atya egyre ismertebb lett. A Lublini Katolikus Egyetemen 1994-ben docens, majd 2000-tól egyetemi tanár, professor. Úgy érezte, meg kell osztania tudását azokkal az országokkal, melyekben Lengyelország után szintén megindult a rendszerváltás. „Így először Szlovákiába hívtak, majd Ukrajnába, utána – nagy örömmre – Magyarországra is. Azután Csehországban is tarthattam előadásokat.” Egész idő alatt kapcsolatban volt a verbiták német intézményeivel. Majd megkezdődött az együttműködés Belgiummal. Egyéves indiai kutatás után 1987–88-ban a híres amerikai CTU Egyetemen, Chicagóban lett vendégprofesszor. Világhírűvé vált...

Mi az üzenete nekünk, magyar katolikusoknak? „Többször volt szerencsém előadásokat tartani Magyarországon. Ilyenkor igyekszem tudatosan felmérni, hogy milyen irányban is halad az ország tudománya, különösen a teológia és a néprajz. Fejlődik a magyar teológia, de úgy látom, hiányzik belőle az a kulturális orientáció, amely a hittudomány számára is nélkülözhetetlen lenne. Ma nem elég csak feldolgozni az egyház dokumentumait! Ma azt is meg kell kérdezni, hogy kiknek szólnak azok, kik is olvassák...”

És mit jelent ma hithirdetőnek, misszionáriusnak lenni? „Ma nem lehet jól evangélizálni a környezetünk kultúra ismerete nélkül. Ma nem beszélhetünk hitünkről a vallások közötti párbeszéd nélkül. Még az iszlámmal is párbeszédbe kell lépni! És Afrikában? Hiteles, krisztusi evangéliumot kell hirdetnünk – de az ő kultúrájukba ágyazva. Sajnos, nekünk itt, Európában sokszor fatálisan rossz elképzeléseink vannak minderről... Pedig itt élt közöttünk Wilhelm Schmidt, aki hatvan évvel megelőzte a II. vatikáni zsinatot, amikor a jót kereste a távoli népek vallásaiban, nem pedig az ördögöt! És hogyan lehetne a kereszténységet ismét megerősíteni Európában? Ha a keresztények embertársaikban ismét a jót keresnék, nem pedig az elítélendőt, a gonoszot – ami elválasztja tőlük a többieket.”

Mennyire találó üzenet éppen most, a választási kampány gyűlöletáradatától sújtott magyaroknak!

Lányi Béla SVD

*C s a k n e m
harminc esz-
tendeig mű-
ködtem Japán-
ban. Ez idő alatt
rengeteg buddhistával kerültem kö-
zeli kapcsolatba, így nagyon sok
mindent megfigyelhettem náluk.*

Csodálkozva hallok olyan hangokat, melyek szerint a II. vatikáni zsinatnak a buddhizmusról alkotott képét ma már ki kellene igazítani. Hiszen állítólag nincs ebben a vallásban semmilyen felsőbb lény, aki az embereket segítené a teljesebb megvilágosodás felé való törekvésükben. Vagyis aki a buddhizmus esetében üdvösséget közvetítő magasabb szellemi lényeket emleget, az pusztán az emberi képzeletvilág merő kivetítődéséről beszél.

Viszont vannak a *mahayana* buddhizmusban, melyhez Japán, illetve Kína és Korea legtöbb buddhistája tartozik, olyan hívők, akik abban hisznek, hogy egy Istenhez hasonló magasabb lény üdvösségközvetítésére kell hagyatkozniuk, mert ők maguk önmegváltásra képtelenek. A buddhizmusnak főleg Japánban elterjedt *amidizmus* ága mellett a *lotos-szutra*-csoport esetében is hasonló megváltáskonceptióval találkozunk. A történelem előtti, istenített Amida segítségül hívása képezi e hívek hitvallását és legfőbb imáját.

Milyen jogon kételkednek egyesek e vallásosság valódiságában és őszinteségében? Hogyan utalhatják a hit ilyen megnyilvánulását a „kivetítés” pszichológiai kategóriájába? Nem veszik észre, hogy ez bumeráng? Hát ez nem annak a gyanúsításnak egyik formája, melyet már *Feuerbach* és *Nietzsche* oly gyakran felhasz-

náltak velünk, keresztényekkel szemben? Mindenki, aki a három Amida-szutrát vagy a Lotos-szutrát csak felületesen is tanulmányozta, nagy tisztelettel kell hogy szóljon ezen íráskor magas vallási és intellektuális szintjéről. Véleményem szerint a buddhisták túlnyomó többsége nem önmagát tartja megváltónak, hanem „magasabb lényeket” – az amidizmus esetében pedig csak egyetlenegy magasabb lényt. Akkor is, ha e megváltó sajátossága, hogy megengedi sok más buddha vagy *boddhiszátva* közreműködését.

A történelmi Buddha épp oly kevésbé volt ateista, mint kortársa, *Szókratész*. Megismerkedtem Japánban olyan zen buddhistákkal is, akik nem féltek attól, hogy prédikációikban Istenről mint magától értetődően létező lényről beszéljenek. Többen pedig, régi ismerőseim, azt mondták nekem, hogy idősebb korokban a zen hívek már inkább az Amida-hít felé hajlanak.

A II. vatikáni zsinat *Nostra aetate* kezdetű nyilatkozata szól az egyház és a nem keresztény vallások kapcsolatáról. Csodálatos, rendkívüli erejű szöveg! Már negyven évvel ezelőtt ez volt a benyomásom. Emlékszem, alig akartam hinni a szememnek. Ez teljesen új, akkoriban igazán szokatlan gondolkodásmód volt, különösen egy ilyen fontos egyházi nyilatkozatnál. Azt hiszem, itt végre gyakorolják azt, ami a II. vatikáni zsinat egyik legfontosabb szándéka volt. Ez pedig más vallások pozitív üdvösségtörténeti hagyományainak elismerése, és a vallásokkal folytatandó párbeszéd. Vajon nem tartozik-e a vallások közötti igazi párbeszéd lényegéhez, hogy mi, keresztények biztosítjuk az illető vallás önértelmezési jogát? Ez így becsületos, és csak így lehet szó igazi párbeszédéről.

Az említett zsinati nyilatkozatban éppen arról van szó, hogy az megkísérli a judaizmust, az iszlámot és a buddhizmust úgy meghatározni, hogy abban e világvallások képviselői is magukra ismerhessenek. Egy buddhista, aki a zsinati nyilatkozatot olvassa, véleményem szerint igazán megkönnyebbülten mondhat igent arra a képre, ami az ő vallásáról szól. Nemcsak azért, mert az tartalmilag helyes, hanem talán még inkább azért, mert itt érzi, hogy keresztény részről elismerés és jóindulat illeti a számára legszentebbet.

Verbita hithirdető vagyok. S joggal kérdezem: van-e misszionárius, aki ne mutatná büszkén ezt a dokumentumot más vallású ismerőseinek a mai vallási konfliktusoktól terhelt világunkban?

P. dr. Eugen Rucker SVD

(*Tagespost*, 2005. november 24.
Fordította: P. Becherer András SVD)

A szerkesztőség kérése

Rucker atya, a híres japán verbita egyetem, a Nansan nyugalmazott professzora, ezt a cikket 2005 őszén írta. Mostanában a „civilizációk harca” mindennapi beszédtema, és szomorú aktualitást kölcsönöz a fenti gondolatoknak. Sokunkban felmerül: hol a vallási türelem határa? Különösen az iszlámmal, illetve a szektákkal szemben érezzük indokoltnak a kérdést. Mennyi vallási türelmet engedhet meg magának a keresztény ember? Vagy másképp: mennyi türelemre kötelezi az evangélium?

Kérjük olvasóink hozzászólásait!

A Fudzsjáma csúcsai

Márkus Gábor, a Klauzál téri református egyházközség által szervezett teológiai fórumon **április 2-án 17 óra-kor** *A Fudzsjáma csúcsai* címmel tart előadást a Japánban lévő, verbiták által vezetett Nansan Egyetemen szerzett missziós tapasztalatairól.

Helyszín: Bp. VIII., Gyulai Pál u. 9.
A részvétel díjtalan!

IFJÚSÁGI ESTE (18 éves kor fölött)

a Názáret Missziósházban (Budatétény)
havonta, minden második hétfőn 19-től 22.00-ig

Március 13. – Április 10. – Május 8. – Június 12.

Közös agapé (vacsora), mindig ezzel kezdünk, és utána...

- szentségimádás vagy szentmise,
- beszélgetési és gyónási lehetőség verbita missziós szerzetesekkel,
- bibliás elmélkedés,
- viták az előre kiválasztott témáról,
- találkozások misszionáriusokkal, akik az evangéliumot hirdetik az egész világon,

– érdekes előadások, vetítések és filmek a misszióról

Szeretettel várunk!

Bővebb tudnivalók és jelentkezés:

Burbela Gergely SVD – 06-30-688-8291 vagy gurbela@gmail.com

Ismerkedés az Újvilággal

Bizonyára emlékeztek, hogy Puskár Tamás testvérünk, október 15-én megkapta missziós keresztjét, és pár nappal később elindult a távoli Amazóniába. Első levelében a repülőútról és első brazil élményeiről számol be. Az a terveink, hogy folytatólagosan minden számban idézzük Tamás leveleiből.

A repülőút nagy élmény volt. Amikor megérkeztem Frankfurtba, kerestem az információt, hogy megérdeklődjem, hol tudok beszállókártyát kapni a brazil gépre. Akkor ez a repülőtér, mint egy kisebb város. Rohangáltam, mint pók a falon, megmetróztam vagy 20 percet míg megtaláltam azt a terminált és kaput, ahonnan indul a gépem. São Paulóig a repülőút 12 óra volt. 200-300 utas lehetett a fedélzeten. Én középpütt ültem, ezért nehézkes volt például WC-re menni, mert akkor két emberen valahogy át kellett másznom. A kiszolgálás nagyon jó: finom ételeket hoztak, és azt ihattál, amit akartál. Egyszer sajnos leöntöttem a mellettem ülőt sörrel a szűk hely miatt. Nem

győztem elnézést kérni. Furcsa érzés, amikor viharba kerül a repülő, az egész gép valahogy remeg.

Amikor megérkeztem São Paulóba, négy órát kellett volna várnom az átszállásra, de kilenc lett belőle. Legalább ingyen ebédelhettem. São Paulótól Manausig négy óra volt az út. Első osztályon kaptam helyet, de nem tudom, hogyan. Itt már bőven volt helyem. Sőt, az ablak mellett. Úgyhogy láthattam az Amazonas és a nagy őserdőt tizenkétezer méter magasságból. Elképesztő! Manausban egy család várt rám, és náluk aludtam. Este lementünk a Rio Negro partjára sörözni, ahol amazóniai táncosok mulatták az időt. Másnap egy másik légitársasággal indultam tovább Santarémbe. Autóval ide nem lehet menni, csak repülővel vagy hajóval az Amazonason, ami körülbelül nyolc óráig tart. Így érkeztem meg 27-én a santaremi repülőtérre.

Megvettem életem első függőágyát. Nagy, szép, erős és tartós. Itt, Amazóniában ez fontos kellék, ha valami elhagyatott helyre mész. Persze itt a házban vannak ágyak, de minden szobában vannak a falon kampók, amikre a hálódat föl tudod tenni. Először nem tudtam, hogy mire valók, azt hittem, hogy valami törülközőtartók, ezért ott is tartottam a ruháimat, vagy éppen a törülközőt. Aztán láttam az egyik portugál papot, hogy hogyan alszik a hálójában.

Sanataram körülbelül háromszázézer város a dzsungel közepén. Akkor lehet, mint Szeged. Elég sok kocsi szaladgál a városban. Itt is olyan nehéz parkolni, mint Budapesten. A legfurcsább, hogy itt mindig dudálni kell, figyelmeztetni a másikat, mert a gyalogosok, a motorosok, az autóval közlekedők itt keresztül-kasul mennek az úton. Ezért sok a baleset.

Két nappal ezelőtt volt a városban egy nagy esemény. Egy püspököt szenteltek fel. Az egész városban – sőt, még a negyven kilométerre eső kisebb városokban is – óriásplakáton invitáltak mindenkit a nagy eseményre. Igen sokan el is jöttek.

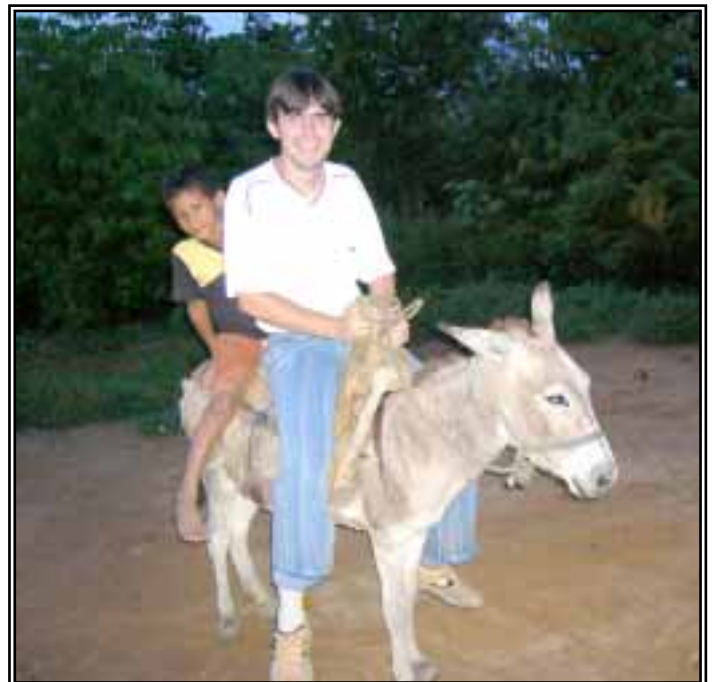
Nagy a hőség. Bent a szobámban 34 fok van. Kint az utcán még több. Este csak ventilátor mellett tudok elaludni a nagy meleg miatt. Ha letusolok, már utána rögtön izzadok megint. A tusolóban van egy tenyérnyi nagyságú pók. Először, amikor megláttam, átmentem egy másik tusolóba. De most már megbarátkoztunk. Csak nem szereti, ha vízzel fröcskölöm. Az ablakom hálóján meg gyíkok közlekednek. Minden állat nagyon barátságos eddig velem, csak a méhecskék nem. Első nap az egyik mindjárt megcsípett. Másnapra rendszeren földagadt az arcom. Aztán elmentem a Szent Klára Kórházba, és ott adtak egy injekciót, amitől teljesen rendbe jöttem.

Nagy a szárazság. Amióta itt vagyok, még nem volt egy csöpp eső sem. Az esős időszak csak valamikor januárban lesz.

Az Amazonas szintje nagyon alacsony. A nagy óceánjárók így is fel tudnak jönni idáig, és ki is tudnak kötni a városban. Az egyik indiai atya mondja, hogy már tizenöt éve hogy itt van, de még nem tapasztalt ekkora szárazságot Amazóniában. Az egyik közösségnél, ahová elvitt engem is, négy családnak égett le a háza húsz perc alatt. Ez betudható a nagy melegnek is. Most gyűjtenek a család számára. A verbita rend 1500 dollár értékben nyújtott nekik eddig segítséget.

A brazil szentmise mindig nagy élmény. Mindent beleadnak, hogy megünnepeljék az Eucharisziát. Az atyáknak általában több falujuk van, ahova időközönként misézni járnak. Itt azonban nem falvakat, hanem közösségeket emlegetnek. Ezek a bázisközösségek, amelyekről a brazil egyház annyira híres. Több atyát elkísértem már ilyen közösségekhez.

Holnapután már nem leszek Santarémbe, hanem megyek a missziós helyemre, ahol élni és dolgozni fogok. Este nyolckor indulok egy indiai atyával, busszal. Legalább huszonnégy óráig kell utaznunk. Előreláthatóan januárig leszek ebben a kisvárosban, utána repülőre ülök, és elmegyek a fővárosba három hónapra nyelvet tanulni, majd ezt követően újra visszamegyek ebbe a kis faluba.

Missziós lelkülettel a Mátra lankáin

Hogyan kezdődött? – kérdezem Szabó Istvánnét, a fedémesi missziós imaközösség vezetőjét.

– 2002 januárjában jött hozzánk kilenc verbita szerzetes, atyák, testvérek és seminaristák – missziós hétvégét tartani. Mindannyian nagy szeretettel vártuk őket. Természetesen kíváncsiak is voltunk, hogy milyen hatással lesz ez a pár nap a mi kis falunk vallásos életére. Négy év után örömmel mondhatom, hogy az Isten felé vezető úton sokat segített nekünk ez a látogatás abban, hogy jobban felismerjük egyházunk kultúrákon és nemzeteken átívelő egyetemességét.

Ezalatt a pár nap alatt valóban sok mindent tapasztalhattak a hívek. Mondhatnánk azt is, hogy „madártávolatból” kaphattak egy átfogó képet az egyház gazdagságából. Missziós beszámoló, vetített képes előadások, tanúságtételek a hivatásról és beszélgetések a keresztény életéről. Mik voltak a gyümölcsei? Változott-e valami ezek után?

– A találkozás megerősített bennünket hitünkben és hivatásunkban. Rádöbentett minket, hogy minden megkeresztelt ember misszionárius. Mi is. Ezt elméletileg mindannyian tudjuk, de a mindennapok forgatagában nem tudatosítjuk magunkban eléggé. Ott, ahol élék, nemcsak vasárnaponként a templomban, hanem a családomban, a munkahelyemen és az emberekkel való találkozásaimkor is hirdetem kell Isten szeretetét.

Valóban, ez a legnehezebb. Amikor az ember nap mint nap dolgozik, nagyon nehéz megtalálni az időt az imára, de fontos, hogy tudatosítsuk: Krisztus számít ránk. Hogyan működik az imaközösség?

– 2002 áprilisában alakultunk meg. A kezdeti taglétszám, amely 25 fő volt, idővel némileg csökkent. Jelenleg 12-15 fővel

Szabó Alex édesanyjával, az imaközösség vezetőjével a budatétényi verbiták körében...

működünk, körülbelül fele-fele arányban a közép- és az időskorosztály képviselői. Imaóráinkat kéthetenként vasárnap délután tartjuk. A verbita imarendet követve szoktunk elmélkedni egyes szentírási részekről, és különböző egyházi kiadványokból (Új misszió, Új Ember stb.) olvasunk fel. Főként a Magyarországon élő verbitákért, új hivatásokért imádkozunk, de alkalmanként az egész világon dolgozó hithirdetőkért és a harmadik világban élő embertársainkért is.

Köszönöm, hogy megosztotta velünk gondolatait. A verbiták nevében szeretném ezúton is megköszönni a fedémesi hívektől kapott lelki támogatást és a rendszeres adományokat, amelyekkel a nyári missziós táborainkat segítik. Isten fizesse meg.

Szabó Alex testvér, SVD

Mi is a missziós önkéntesi gyakorlat?

A verbita missziósok, más néven Isteni Ige Társasága a katolikus világ hetedik legnagyobb férfi szerzetesrendje. A Föld több mint hetven országában működnek. Életük változatos: sokkal többféle dolgot kell tenniük, mint ami egy átlag magyar papra vagy szerzetesre hárul. A liturgikus szolgálat mellett szociális, műszaki, emberjogi, kommunikációs feladatok várnak rájuk. Ott vannak Kelet-Ázsia színvonalas egyetemein, de Pápua Új-Guinea vagy Afrika eldugott őserdeiben is. E sokrétű tevékenységet egyedül nem tudják hatékonyan végez-

ni. Világi önkéntesek segítségét kérik, akik életükből egy-három évet a misszióban történő segítségnek szentelnének.

Aki missziós önkéntesi szolgálatra szeretne menni, azt egy rövid képzésen készítik fel. E képzés után dől el, hogy mely jelentkezőket tartanak alkalmasnak a missziós önkéntesi munkára. Őket kívánságuk szerinti helyre vagy munkára közvetítik ki. Ha arra a helyre vagy munkára nem lehet menni, akkor kölcsönös megegyezés alapján történik a kiközvetítés. A missziós országban legalább egy, legfeljebb három évig tart a gyakorlat.

A költségek attól függenek, hogy hová szeretne menni az önkéntes. Egy közelebbi országba nemcsak az útiköltség olcsóbb, hanem az oltások, biztosítások is. Azt nem lehet elvárni, hogy a (szegény) missziós ország fizesse az útiköltséget, az oltások, a biztosítás és az esetleges ottani nyelvtanfolyam költségét. Ez nem várható el a magyar verbitáktól sem, akik szintén nem jómódúak, és segíteniük kell a rendtávoli, szegény missziós területeit is. Tehát az önkéntesi szolgálat

anyagi áldozatot kíván az önkéntestől is – de megéri! Magyar nyelvű képzésünk díjtalan, viszont a képzés alatti ellátásért fizetni kell. A képzés helyére utazás költségeit is mindenki maga fizeti. A missziós országba való utazás és az onnan való visszatérés (általában magas) költségei, a biztosítás, illetve az esetleg szükséges ottani nyelvi továbbképzés költségei szintén az önkéntesre hárulnak. Viszont az önkéntes munkája fejében a missziós társaság garantálja a szállást, az ellátást, a munkalehetőséget, a munkára felkészítést és a közösséget. Vagyis, hogy az önkéntes nem lesz egyedül gondjaiban, bajában. Mivel a magyar gyakoronokok anyagi helyzete néha elmarad a német nyelvű országok fiataljaitól, igyekszünk számukra támogatót találni, legalább a költségek egy részét illetően.

Ezt indokolt esetben a jövőben is megpróbáljuk. De semmilyen garancia, semmilyen biztos kilátás nincs arra, hogy tényleg akad támogató...

Érdeklődni lehet Lányi Béla verbita missziótestvérnél. E-mail címe: verbita@hotmail.com. Telefon: 06-1-424-5668 vagy 06-30-418-9196, mindkettő üzenetrögzítő. Érdemes elolvasni a missziós szerzetesrend honlapját is: verbita.communio.hu.

Sokak jótevője – nehéz időkben

A Világ Igaza kitüntetést elnyert P. Óri (Wachter) István SVD 1944-ben a kőszegi verbita missziósház rektora volt, amikor a ház növendékei közt bújtatott egy tizenegy éves zsidó fiút a náci üldözők elől.

P. Óri nemcsak ezzel az egy jó cselekedetével sietett a bajba jutottak és az üldözöttek segítségére. Ezért megérdemli, hogy ismertté váljon évtizedeken át végzett karitatív tevékenysége.

Tavaly december 14-én nagy ünnepre ébredt Kőszeg városa és a Szent Imre Missziósház. Magas rangú látogatók érkeztek Budapestről: David Admon izraeli nagykövet, Suchmann Tamás, a Mázsahisz alelnöke és sokan mások, hogy kegyeletüket leróják P. Óri (Wachter) István SVD emléké előtt, aki 1944. április 12-én a Szent Imre Missziósházba növendékként felvette a zsidó származású Görög Sándort, ezzel megmentően az életét. A Görög család többi tagja Auschwitzban lelta halálát. Az ünnepségeken jelen volt maga a megmentett Görög Sándor is, feleségével és két lányával. A megemlékezés a kőszegi polgármestéri hivatalban kezdődött, majd a Missziósházban folytatódott emléktábla-avatással és ünnepi beszédekkel.

P. Német László SVD

A Vas megyei Németlövön született 1907-ben. A helység Trianon óta Ausztriához tartozik, Deutsch-Schützen néven. Középséki tanulmányait a kőszegi bencés zénpiskolai tanulmányait a kőszegi bencés gimnáziumban végezte. Érettségi után felvételét kérte az Isteni Ige Társasága missziós szerzetesrendbe. Az újoncúton követően Rómában tanult, és 1934-ben teológiai doktorátussal tért haza. 1932-ben szentelték pappá. Kőszegre visszatérve a rendi növendékek tanulmányi felügyelője, majd házfőnök és a tartományfőnök helyettese volt egészen 1948-ig. Mivel a növendékek száma évről évre növekedett, a kőszegi ház bővítését tervezte. Az e célra összegyűlt adományból végül is Kiskunfélegyházán létesült új missziós szeminárium 1942-ben.

1944-ben dr. Görög Dénes, a szombathelyi kórház zsidó orvosa, számolván az őket fenyegető életveszéllyel, megkérte a kórház igazgatóját és barátját, hogy tizenegy éves kisfiát helyezze biztonságba. Dr. Prugberger a fiút a kőszegi missziósokhoz vitte, ahol őt P. Óri oltalmazta. A Görög család többi tagját Auschwitzba deportálták, és senki sem tért haza. Sándor, a családjából egyedülként, Kőszegen túlélte az üldözést. Ma hetvenkét éves, akadémikus, a kémiai tudományok címzetes professzora (képünkön fent).

Az orosz megszállás után még nehezebb idők következtek. Hivatalos világnézetként az ateizmust valló új rendszer egyházüldöző hulláma a kolostorok falain is átcsapott. P. Órit az ÁVO az államrendet veszélyeztető illegális külföldi kapcsolatok vádjával letartóztatta. A kor akkori brutális eszközeivel akarták kényszeríteni „bűnei” bevallására. Végül is az ellene koholt vádak összeomlottak, és szabadon engedték. Ezt követően, hogy a további zaklatásokat elkerülje, az előljárók tanácsára Ausztriába távozott.

Egy ideig a fűstenlendi missziósház gimnáziumában tanított, és gondnokként megszervezte a ház bővítését és a kolostori templom építését. Itteni tartózkodása idején elkezdte Magyarország felé irányuló karitatív tevékenységét. Papok és hívek számára egyaránt küldött könyvet, gyógyszert, technikai eszközöket, Puch márkájú mopedeket. Később átköltözött a svájci Einsiedelnbe, hogy egészen ennek a segédakciónak szentelje magát.

P. Óri azzal indokolta ezt a szándékát, hogy 1930-ban sok magyar pap segítséget nyújtott a kőszegi missziósház építéséhez, és most visszonzásul ő akar segíteni rajtuk. Végiglátogatta az egész német nyelvterület püspökeit. A maga keserves tapasztalatai alapján tájékoztatta őket a hazánkban dúló egyházüldözésről, és adakozásra készítette őket. Ennek eredményeként százzszámra tudta a nehéz körülmények között dolgozó hazai lelkipásztorokat gépkocsihoz juttatni. A hetvenes évek derekán már túl volt az ezres számon a tőle kapott autók száma. Ennek az áldásos tevékenységnek vetett véget hirtelen jött megbetegedése. „Bakesz atya” nem segíthetett többé. Ugyanis két évtizeden keresztül Benedikt Backes német rendtársa nevében folytatta segélyakcióját. Agyvérzést követően halt meg 1979. december 9-én, hetvenkét éves korában. Németlövön, szülei mellett nyugszik sok misszionárius nevelője, az üldözöttek megmentője, az elnyomott magyar egyház nagy jótevője.

Érettségi vizsgája előtt írt utolsó magyardolgozatát, amelynek címe, *Ránk vár a világ*, ezzel az imával fejezte be: „Édes Jézusom, kérlek, add, hogy mindig, amíg csak a sír el nem takar, hű fia legyek szeretett hazámnak, és add, hogy életemben sokat tehessek érdekében. Kérlek továbbá: azt a lelkesedést, amely most áthatja szívemet a missziós ügyért, és azt a szájalmat, amelyet most érzek a szegény pogány lelkek iránt, soha gyengülni ne hagyj, hanem állandóan erősítsd bennem. Add, hogy mind erősebben fülembé csengjen végrendeleted,

és mindinkább átérezzem annak fönségét, magasztosságát: »Elmenvén az egész világra tanítsatok minden népet, megkeresztelvény őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében.« Ámen. Kőszeg, 1926. április 26.”

Hűséges is maradt ehhez az eszméhez egész életében.

P. Rostás Sándor SVD

NÉHA AZT GONDOLJUK,

hogy a mai nehéz világban nem tudunk tenni semmit... Civilizációk harca? Éhínség? Hitetlenség? Erkölcstelenség? Az egyház hithirdetői segítenek a test és a lélek bajaiban, az egész világon. Aki támogatja őket, részt vesz az élet nagy nyomorúságainak enyhítésében.

KÖSZÖNJÜK A MISSZIÓT SEGÍTŐ ADOMÁNYOKAT! Nagyon kellene továbbra is...

Számlaszámunk: 11600006-00000000-12713314

Tájékoztatást ad: **Lányi Béla SVD**,
1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.
Telefon: 06-1-424-5668 vagy 06-30-418- 9196
E-mail: verbita@hotmail.com

Kedves gyerekek!

A Názáret Missziósházhoz közel lakik egy nagyon kedves és tanúságtevő életet élő, Erdélyből származó család. *Ferenc* és *Annamária* szeretetben nevelik négy gyermeküket: *Dávidot*, *Márkot*, *Rebekát* és *Mátét*. A következőkben megosztanám veletek gondolataikat arról, hogyan élnek meg ők a nagybőjti időszakot, az előkészületi időt, ami a lelki és testi számára egyaránt fontos.

Az első: még többet imádkoznak, mint év közben. Reggelként iskolába menet együtt mondanak el hat üdvözlégyet, de ezt úgy teszik, hogy a titkok helyén saját neveiket mondják: *Ferenc*, *Annamária*, *Dávid*, *Márk*, *Rebeka* és *Máté*. Ha csak tehetik, minden este imádkoznak közösen egy egész rózsafüzért: az édesapjuk vagy az édesanyjuk az előimádkozó. Péntekenként, szokás szerint ők is közösen részt vesznek a kereszt-

úton a saját templomközösségükben. De otthon is – főként szerdán – szoktak keresztutat járni: a gyerekek saját maguk által rajzolt stációival, furulya- és zongorakiséretükkel teszik még szebbé és Istennek kedvesebbé. Mindig imádkoznak hazánkért, nemzetünkért: minden magyar testvérünkért.

A másik: a lemondások. Hétfőtől péntekig egyáltalán nem esznek húst, csak szombaton és vasárnap! Ha lehetőségük van rá, lemondanak az édességről is – amit megennének, azt összegyűjtik, és nagybőjt végén, húsvét ünnepén szegény gyerekeknek ajándékozzák.

Egymásra is nagyobb szeretettel, türelemmel és szelíd odaadással figyelnek.

Mindezt boldogan és örömmel teszik: Krisztusért és a család egységéért! Ezt sugározzák környezetük felé.

Így valóban tiszta szívvel és lélekkel várhatják Krisztus feltámadásának ünnepét!

Éljünk úgy, hogy folyamatosan valami nagyon szépet tegyünk Istenért, mert csak így tud elevenen élni szívünkben Krisztus, aki meghalt értünk a kereszten, de feltámadt, és velünk van mindörökké!

Minden magyar verbita nevében: Ujhelyi Balázs

Rejtvény

Plusz egy ige

Az alábbi betűtáblából húzd ki a felsorolt szavakat, szótöredékeket! A megmaradt betűkből egy szentírási idézetet kapsz.

T	Á	G	I	H	A	M	I	S
D	L	S	Z	A	Z	T	A	Ó
L	O	S	Z	Í	T	I	L	T
V	E	T	S	Z	É	K	E	L
Ú	T	T	E	A	K	O	N	A
R	E	É	J	M	T	S	Ó	N
B	E	B	E	J	Ó	N	N	U
E	M	M	É	Ó	I	S	É	L
T	E	I	G	L		N	E	M

Vízszintes – Kétbetűs: AZ, ÁG, BE, DL, EL, ÉL, ÉJ, JÓ, LO, ÓN, ÚT • Hárombetűs: IGL, MÉÓ • Négybetűs: SZÉK, TILT • Ötbetűs: AKONA, HAMIS
Függőleges – Kétbetűs: HA, ÓL • Hárombetűs: IKO • Nyolcletűs: SÓTLANUL

A megfejtést **2006. április 30-ig** a következő címre kell elküldeni: Missziós Titkárság, 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5. Sorsolás a **2006. május 4-i** missziós előadásán, a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban (lásd lapunk 6. oldalán). Mindenkit szeretettel várunk! Kérjük, mindenki adja meg a címét, hogy elküldhessük a nyereleményt! A beküldők között három, missziós országból származó egzotikus tárgyat sorsolunk ki. Itt láthatsz is egy képet róluk!

A rejtvény szerzője: Ujhelyi Lászlóné Julika és Ujhelyi Balázs

A karácsonyi rejtvény megfejtői *Szent Arnold Jansen* ünnepén missziós tárgyat nyertek: *Hekkel Enikő*, *Battonya*, *P. Horváth Géza*, *Fertőendréd*, *Thier Zsuzsanna*, *Csolnok*.

HELYES DÖNTÉS – hat lépésben!

Az élet megy tovább. Döntések nélkül kimaradsz belőle! Hogyan döntsek?

1. Végig gondolom helyzetemet.

Mik a lehetőségeim? Milyen döntés vár rám? Következmények?

2. Istenhez fordulok.

Imádságban Isten elé tárom gondolataimat.

3. Megkérdezem a tapasztaltabbakat.

Mit gondolnak szüleim, lelkiatyám, bizalmas barátaim?

4. Megfigyelem magamat.

Legalább gondolatban döntök egy lehetőség mellett. Megfigyelem, hogyan is hatna rám ez a döntés.

5. Testápolás.

Testből és lélekből állok... Fontos döntés előtt még jobban odafigyelek arra, amit egy kulturált ember úgyis megtesz: legyen ápolat és gondozott!

6. Kitűzők egy napot – amikor csendben, nyugodtan döntök.

Ha tudom, hogy döntenem kell – meghatározok egy napot, amikor azután csendben, nyugodtan döntök. Nem szabad halogatni!

AKI ÚGY DÖNT, hogy életét teljesen Istennek és embertársainak szeretné szentelni katolikus hithirdető szerzetesközösségben mint missziós pap vagy missziós testvér, az jelentkezzen a verbitáknál!

Lányi Béla SVD, 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5., telefon: 06-1-424-5668 vagy 06-30-418-9196, e-mail: verbita@hotmail.com